

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Malitia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

cio soluere, licet faciens tale maleficiū
semper sit paratus ad hoc peccatū, si-
cut vsurarius ad mutuandum sub vsu-
ra: quia inuocatio dñi. onum, vel
exercere maleficiū nunquā licet:
sicut mutuare ex se licitum est, vt gra-
tis mutuare. Ideo hoc peccato vti nul-
lo casu possumus ad nostram vtilita-
tem, sicut mutuatione vsurarij. Solue-
re autem maleficiū sine maleficio,
qui scit, potest: puta, soluendo ligatu-
ram in qua erat maleficiū, & huius-
modi. Vide aliquid infra, Matrimo-
nium, §. 49. Consentit Caietanus ibi in
summa. Quomodo autem possint ma-
leficia solui, vide. Silu. verb. maleficiū.
q. 7.

MALITIA.

MALITIA, qua quis ex sola in-
tentione mali eligit malum, & nō
ex passione, peccatum est grauius cō-
teris, ex eo, quod eligit malum, & pec-
cat ex habitu vitioso, & malitia est
principium peccandi: secundum Tho-
quæstion. de ma. q. 3. prima secundæ.
q. 78. art. 1. Et hoc peccatum maxima
difficultate emendatur. Potest etiam
esse veniale ex imperfectione actus, vt
quando quis malitiosè mētitur de re
parua. Ad hoc autem quod quis ex
malitia delinquat, oportet quod ma-
litia peccandi sit principium: vt dicit
Thom. quæstionibus de mal. qu. 3. a.
12. ad. 5.

MANDATVM.

MANDATVM nominat imposi-
tionem adimpletionis volunta-
tis alicuius factum alicui, nullo dato
vel præmisso pretio, ad vtilitatē man-
dantis. Si vero sit ad vtilitatem illius,
cui mādatur, dicitur persuasio, vt no.
Bartol. in l. non solum. ff. de iniur. §. si
mandato. Mandatarius dicitur, cui
mandatur.

§ 1 Mandatarius faciat contra for-
mam mandati, vel præter, vel citra, nō
valet gestum per ipsum: secundū com-
muniter doct. vide tex. cum gl. in c. si
cui. de elect. in 6. & Pa. in c. si. de testi.
spol. quoniam quando ad actū datur
certa forma, patia sunt agere contra, ci-
tra, & præter formam.

§ 1 Si duo mandantur, etiam sub cer-
ta forma, licet non possint simul im-
pleri: debet tamen fieri quod potest,
& valebit gestū. facit quod no. doct.
in c. constituimus. de rescrip. vide Pa.
in d. c. fin.

§ 4 **MANDANS** aliquid delictū fieri,
quod post longum tempus perpetra-
tur, si non reuocauit expressè, vel taci-
tè, tenetur: secundum Inno. in c. ad au-
dientiam. de homi. suprà, Irregulari-
tas. §. 15. Concor. Bart. cum glo. l. 3. §.
si. ff. de adimen. leg.

§ 5 **MANDANS** tenetur mandatario
de omni damno securo ex casu fortui-
to, sine eius culpa: quod mādans cogi-
tare potuisset, & quod propter execu-
tionem mandati, quod sine mercede,
sed gratijs implere voluit, euenit: se-
cundum Pa. in c. scut. de iuteiuran. &
Inno. ibi. Secus si exequitur causa pie-
tatis, vel parentelæ, vel mercedis, vel ex
debito. can. si dominus. 2. q. 3. 13. qu.
2. c. non inferenda. De eo autem quod
cōtingit inexcogitabile verisimiliter
non tenetur.

§ 6 **MANDATVM** per mortem man-
datoris expirat, re integra: secundum
doct. in c. gratum. & cap. relatum. de
offic. deleg. aliās non l. mandatum. c.
manda.

§ 7 Si mandatum fiat posterius, nō de-
rogat priuilegio, nisi de eo faciat men-
tionem. c. graue. de offic. ord. Si man-
datum sit generale, non prohibet nisi
illicita. c. super quibusdam. de verb. si-
gnific. Si sit speciale, derogat generali,
etiam si de eo non faciat mentionem
cap. pastoralis. de rescript. secundum
Ber. nisi quando generale in effectu est
speciale. c. ex parte. de offi. deleg. vel in
priuilegijs. ca. cum ordinem. de reser.
vel quando res non est integra, vel in
legatis ff. de supel. leg. l. 4. Quomodo
autem res dicatur integra, vide do. in
d. l. mandatum.

§ 2 **MANDATVM** rei turpis nullū est. ff.
mand. l. 3. mandausq; delictum fieri
quomodo teneatur, & includatur, sub
dispositione iuris, vel statuti punientis
eum, qui tale delictū fecit: vide Pan. in
c. mulieres, de sent. excom.

D 3

M A.